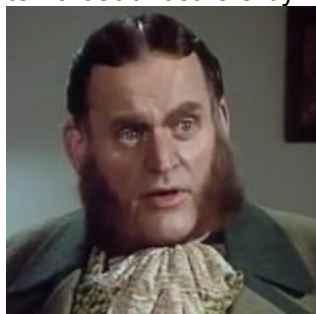

Osobnosti s erby – 30.část

Přicházejí Vánoční svátky a potažmo i doba pohádek, proto bych v této jubilejní části trochu odlehčil téma osobností s erby.

Milostpán Trautenberk (Trauttenberg svobodný pán z Trauttenbergu)

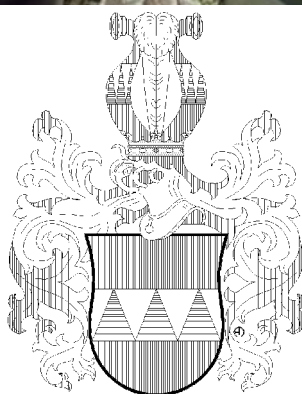
Jako malému se mi v televizi vždy líbil večerníček Krkonošské pohádky, byť byl jistě částečně ovlivněn normalizací. Jen pro připomenutí zde uvádím jednotlivé postavy: rázná Anče, nemehlo Kuba, téměř prostoduchý hajný, Krakonoš se sojkou „donašečkou“ a milostpán Trautenberk.

Prolistoval jsem literaturu a zjistil jsem, že v Podkrkonoší Trauttenbergové opravdu žili. Vyhledal jsem si a později i nakreslil jejich erb. Nejen proto se zde tomuto rodu věnuji, i když netvrdím, že někdo z jeho členů byl předlohou postavy onoho Trautenberka.

Trauttenbergové z Trauttenbergu jsou původem německý rytířský rod. Jejich předkové se v Horní Falci připomínají již v polovině 13. století. V Čechách se jako první majitel statku Trnová na Tachovsku uvádí Jan T. z T. v roce 1404. Na přelomu 15. a 16. století byl Jiří T. z T. manem hrabat Schliků z Bassana a Holíče, Ondřej okolo roku 1540 hejtmanem na Tachově. Dva členové rodu se aktivně zúčastnili stavovského povstání v letech 1618–1620 a byli za to pokutováni ztrátou majetku. Někteří odešli do emigrace.

Po roce 1620 žila v Čechách pouze větev rodu, která vlastnila na Chebsku hrad a městečko Vildštejn (Skalná), kde se udržela až do roku 1799. V 18. století se rod rozdělil na dvě linie. Členové starší větve vynikli jako vojáci a sloužili jako diplomaté a úředníci v německých státních službách. František Jindřich Arnošt T. z T. byl v roce 1793 povýšen do stavu svobodných pánů. Mladší větev byla v osobách bratrů Františka a Karla T. z T. povýšena v roce 1806 také do stavu svobodných pánů.

Rod Trauttenbergů z Trauttenbergu žije v cizině dosud.

Knížepán z Jičína (kníže z Trauttmandorff-Weinsbergu)

Televizní večerníček „O loupežníku Rumcajsovi“ zná asi každý. Rumcajs, Manka a Cipísek žijí v lese Řáholci a čeká je tu spousta dobrodružství a starostí. Jičínské panstvo chce loupežníka a jeho rodinu z lesa vystrnadit. Rumcajs je ale poctivý, a když je nejhůř, pomohou mu Manka a loupežnický synek Cipísek. Seriál byl vytvořen podle literární předlohy Václava Čtvrťka a výtvarné předlohy Radka Pilaře.

Při loňském pobytu v Jičíně mi to nedalo a řekl jsem si, kdo tím knížepánem vlastně mohl být? Podle náznaků se Rumcajs odehrává v 60. letech 19. století či mezi lety cca 1850–1880 a kněžna snad je nazývána Majolenou. Pány na Jičínském zámku byla knížata z Trauttmandorff-Weinsbergu. Mohl jím tedy být Karel Jan Nepomuk Ferdinand 4. kníže (1845–1921), ženatý s Josefínou Marií Karolínou Vincencií, markraběnkou Pallavicini nebo jeho rodiče, Ferdinand Jáchym 3. kníže (1803–1859) a M. Anna princezna z Liechtensteinu.

Trauttmandorffové jsou štýrský rytířský rod (13. století). V r. 1598 povýšili do panského stavu. Jan Bedřich zplodil tři syny, třetí z nich, Maxmilián (1584–1650), konvertoval z evangelického ke katolickému vyznání, jako první z rodu se trvale usadil v Čechách. Během stavovského povstání sloužil císaři Ferdinandovi II. jako vyjednaváč s českými stavy. V roce 1623 povýšil do stavu říšských hrabat. Díky konfiskacím levně zakoupil Horšovský Týn, který učinil pozdějším rodovým sídlem. Dále získal Kamenici, Chrastavici, Hlohovou a další statky. Položil tak základ značnému rodovému jmění, které se později rozrostlo o Litomyšl, Pecku, Kumburk, Jičín či Lipnici. Maxmiliánovi potomci vykonávali důležité funkce v císařských službách v diplomacii nebo v armádě. Maria Tadeáš působil jako duchovní, stal se biskupem královéhradeckým, a v letech 1811–1819 olomouckým arcibiskupem.

Povýšení do knížecího stavu se jim dostalo v roce 1805. Štýrská větev vymřela počátkem 19. století. Po roce 1945 emigrovali, dnes žijí především v Rakousku. Zde vlastní zámek Pottenbrunn.

Zdroj : GH listy 3/2006, Wikipedia, ČSFD.cz, Almanachy českých šlechtických rodů a J. Siebmacher's grosses und allgemeines Wappenbuch.

Arnošt Drozd 11/2016

Příspěvek do Genealogických a heraldických listů 4/2016